

ZOMBOR és VIDÉKE.

POLITIKA! és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések félévetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsédéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

ELOFIZETESI D.J.	
helyben hához hódva:	
Egész évre . . .	8 frt.
Fél évre . . .	4
Negyed évre . . .	2
vidékre postán küldve:	
Egész évre . . .	9 frt. — kr.
Fél évre . . .	4
Negyed évre . . .	2
Néptanítókak helyben:	
Egész évre . . .	6 frt. — kr.
Fél évre . . .	3
Negyed évre . . .	1
Néptanítókak vidéken:	
Egész évre . . .	7 frt. — kr.
Fél évre . . .	3
Negyed évre . . .	1

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
Sötét- s esendes-utca sarkán, Hofelder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmatlan leveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adódnak vissza.
Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. n. 3-tól 5 óráig.

A főrendiház reformja.

Azt mondják Tisza Kálmán bámulói: mégis csak nagy ember ez a Tisza, hogy bele mer nyulni egy ilyen darázs-fészekbe, aztán meg nagy hazafi is egyuttal, mert még a miniszterelnököt bársonyszékét is koczkatja e nagyszabású eszméjeért. S a legtöbb mameluk nem lát tovább az orránál. Egyebet se hall, mint „főrendiház reformja”, s markába fújva áskálódik a fölött, hogy milyen nagy dolog lesz az. Pedig hát egyszóval s rövidesen mondjuk ki, mi az a reform, mely most már a képviselőház asztalán fekszik s feliratkozott a rászólásra negyvenkét képviselő? — Egy túl fölmélegített közszéta. E szerint hát jobb lesz valamivel mint előbb volt. Igen, de tan csak valamivel.

Az egész főrendiház megmarad ugyan, a hogy volt, kivéve onnan ötvenegyházy főispánt, egy-két címzetes püspököt, egy-két elszegényedett magnást. Ezek helyébe pedig jónni fog kétszer ennyi helynyüstös, kipróált mameluk. Ez a Tisza reformja.

De azért szükséges a nagyhangú phrázis, melylyel behintik a világ szemét.

A főrendiház reformja a 48-as idők szent hagyományá. Akkor reformálták az alsótlábat a nép képviselet elvére fektetve azt, s hogy a felsőtlab-

lával összhangba hozassék, elhatározták annak is reformálását. Az alkotmány fölfüggesztésével abbanmaradt a jó ügyeket s most Tisza Kálmán ragadta meg a szent hagyomány testesítését.

Egy főrendiház reformja bizony nagy föladat.

Kicsiny lenne ahhoz sok Tiszánál is nagyobb férfiú, de hát még menyire kicsiny ő ahhoz, midőn félve, remegve nyúl a kérdéshez s már-már megál podott elvi álláspontján hamarosan kijelenti, hogy nem köti magát hozzá, — enged, ha kell!

A Tisza reformja nem felel meg a korszellemnek. Nem tetszik a függetlenségi pártiak, mert az a rohamos haladás szemüvegben keresztül szemléli a viszonyokat s van benne egy frakció, mely az egész felsőházat eltörölné, a mihez Magyarországon százezer hozzájárulának. Nem tetszik a mérsékelt ellenzéknek se, mert az a valódi liberalizmus magaslátán állva, jól látja, hogy egy törvényhozó testületnek ideig meddig való megbolygatása nem hasznos sem az államnak, sem a kormányának, sem magának a népnek.

De a mi a legzártrabb, nem tetszik a kormánypártiak se, s a jól fegyelmezett mamelukhad is izeg-mozog s fészkelődik, mert érzi, hogy nagy blamage ránkéve vakon követni Tiszát félszeg munkálataiban. Kinek tetszik hát ez a reform? Senkinek se!

A főrendeknek sok, mert senki se szívesen enged egy eszpetnyit is régi jogából, s a mágnási vértel ellenkezik, hogy anyagi állapota szerint mérlegetlessék erkölcsi értéke. A képviselőháznak kevés, mert az reformot akar, — olyat, minő a korszellemnek megfelelő.

S ilyen auspiciúmok közt néz a főrendiház reformja megszavaztatása elé. —

Hanem azért megszavaztatik.

A mamelukok többségben vannak, s meg van az jó szokásuk, hogy midőn a sárgaföldig leszádják a kormány javaslatait, végül azzal fejezik be dörögdelmes óráijukat: „a javaslatot egész terjedelmében elfogadom!”

Meglesz szavazva. Mit tesz vele a főrendiház? Még nem tudni?

Talán visszadobja . . . Megiehet! Azzal nem segít a bajon. Az indok, melylyel ezt kísérni fogja, visszatetsző lesz országszerte. Az eredményyel minden párt ki lesz bekülvé, de az indok nem fogja azt igazolni.

A főrendiháznak nem kell egyáltalán reform. S mi következik be ezután? Bekövetkezik az, a minek be kell következni Tisza bukásával mindenestre, hogy a reformkérdés még egyszer szönyegre kerül, meg pedig oly alakban hogy némilig a reakció műve gyanánt fog tekintetni.

Kapunk egy radikális reformot mely vagy eltörli a főrendiházat, vagy pedig alaposan megtisztítja a konservatív elemekről.

Pedig monarchikus államokban a konservatív elem védbástyája a monarchiának, s maga a monarchia is a konservatívizmus elő képe.

Menjen tehát a reform sorsa elé. Szavazzák meg, vagy ne szavazzák meg: mindegy nekünk!

Ugy is csak időkérdése az egész reform, melylyel tán Tisza maga sines megelégedve.

Molnár Gyula

Színház.

Repertoire-unk élénkül kezd. A „Szép illatárúny”, „Donna Juanita” s az „Ezres bankó” mint egészen új darab lett közönségünknek bemutatva. Mindhárom tetőszében részeseül. Mégsem annyira, hogy „Szép illatárúny-t” hamarosan megújazzák. Aligha közkívánatra kerül újabb színr. Jobb lett volna vele még néhány hétig várni.

De lassuk az egyes előadásokat. F. hó 7-én, szombaton „Donna Juanita” Zell és Genéé szerzeménye, melyhez igen kedves zenét írt Suppé Ferenc. A szöveg egész a sátoros komédiáig gyerekes, de mintha egészen a zeneszerző kívánása szerint váltakoznának benne a jelenetek. Tiszai [Don Pomponio] furfangos maszkjával csak úgy nevetett mint egyéb komikus ügyetlenségével. A harmadik felvonás-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A „Csitaonicza” közcavacsorája.

— 1885. február 7-én. —

A zombori szerb „Olvasó-kör” évről-évre beadja Karnevál herceg tánc-forumának a garast, hogy jókedvet, vendégszeretetét, hagyományos kedélyességét megszólaltassa.

S a „Csitaonicza” hívo szözata rendszeren nagy hatású, melyet minden rendű s rangú közönség meghallgat. Csinos kis épülete, mint zsongo-bongó mekkas megteklik s a jókedv, mint a hómolygó ár. — nullamzik a lépcsőkön le-föl, hol a büffet-be, hol a tánc-terembe.

Igy eszt most is. Egyetlen zug nem maradt üresen, s mondhatnók — ha e hasonlat nem volna a tánc-teremben trivialis, — ember ember hátán tologott. Ha valahol ez a kitétel „szüfolóság megtelt” — alkalmazható, — úgy itt kell használunk, mert a „Csitaonicza” alsó és felső helyisége szüknék bizonyult a rendkívüli nagy tömeggel szemközt, mely midőn valahogy megfészkelte magát, egyszerre olyan tropikus hőséget fejlesztett ki, hogy a ki lélekzetet akart venni, a folyósóra szaladt ki egyet hörpen-ti a friss légből, a mivel egy ideig bévül jöltartotta tüdejét.

Ott volt a zombori szerbség színe-java,

sőt a vidékről is jöttek látogatóba, s mint magunk láttuk — Kosztics Lázár a szerb költő is idejött kedélyesen mulatni, a miben nagy része lehetett, mert aligha ottott versírás közben valaha annyi verítéket, mint a mennyit tánc buzgósa homlokára sajgott. Ott volt a zombori magyar intelligencia nagy része is, — s minden kaszt képviselte magát.

Az óriási siker első indokál a mi szerbeink szeretetreméltóságát, szerb hőlyeink szépségét kedvességét, rokonszenves bánásmódját ismerjük el, második indokál mindeza bizonytal azt a körülményt, hogy soha sem állott erősebben nálunk a magyar-szerb barátság, mint most, midőn politikai hitvallásunkat Mártonfi Károly mérsékelt ellenzéki orsz. képviselőnk kezébe tettük le. Nincs több visszavonás közöttünk, — barátságunk örök maradándó, s mi magyarok minden alkalmat meg fogunk ragadni annak igazolására, hogy őszinte s igaz barátai vagyunk a hazafias szerbségnek, valamint nem is panaszkodhatunk ugyanily ragaszkodás nyilvánulásának hiányosságára a szerbek részéről.

E száraz prologus után, — legyen megengedve jószázmódi magunkat a fény és pompa, jövedv, eszem izom, tánc, zene, chaszabá. Megelevenedjenek előttünk a bájos kódépek, lassuk az elragadó mosolyt,

melylyel fogadnak bennünket, a nyájás készséget melyel kiszolgálunk, s a szerénységet melylyel számlánkat megfizettetik velünk . . .

*

Holla! A lépesökön valahogy felküzdöttük magunkat. A téli kabát levontatása közben egy kazal kalapot, egy kéve botot, s egy garmada felöltő ledöntöttük, a klakk e közben az asztal alá gurult, s miközben a régi rendet igyekeztük visszaállítani, örszkeveredünk a ruhaárral, melytől aztán csak végerőködéssel lehetett menekülnünk, zakkmányul vagy a saját ruhánk utelvelét. Persze úgy sem lesz arra szükség, csak mikor már mindenki kiválogatta a magát. A legbiztosabb mód, hogy az ember hiza ne tudjon menni reggelig.

*

Beharaptunk a terem vastag gözébe, ezért még csak fűteni sem kellett, pedig ez töltötte el a begyünket úgy, hogy már a szót se bírtuk. Szerencsére oda kínált, egy kedves lányka egy üveg burgundit, a melynek édes hevével kiköszörültük a torunkat így aztán már meglehetően hallgatói dr. Sztrojkovits Péter bátyánk fölköszöntőjét. A megyei főispánt Sándor Bélát éltette, a ki ott ül egy asztalnál, jókedvű ábrázattal, az előtte heverő üres tányéron merengve. Nagy politikai gondolatok kerenghettek agyában. De Péro bátyánk, mint a féle hü kormány-

párti férfi nem tudta volna elviselni a lelken, hogy a kormány első közege ne írta s n egy telt poharat. El is mondta szokása szerint szépen a fölköszöntőt, — fölzugott rá a „szívó” s most csak éppen Sándor Bélan mulót, hogy az összes szerbeket megnyerje a kormányának. Leste akjairól minden ember a válasz-szót. A főispán ur fől is állott. Néma esend honolt Péro bátyánk kelében. Várakozásteljesen tekintett rá. A fölköszönt csak olyan, mint a kalapemelítés, melyet elfogadni kötelesség. A főispáni szözatot varva, visszafogott lélekzettel halgatóztunk mi is. S csakugyan, ime-már szólni készül, — odantni magához a legbájosabb hölyget.

— Nagysád! kezdi szözatát — nem kaphatnek egy fopzskálót?

Péro bátyánk kiábrándulva ballagott el a büffet-ből s föltette magában, hogy többé nem lesz korránypári.

*

Csodálatos, hogy a szerb nők egytől-egyig szépek. Vannak közöttük tüneményeszerű szépségek, de a legkevésbé szép is megnyerő és kedves. S a mi fő, olyan háziasnak, hogy soha se láthatók, se az utcán, se bálakban, se színházban. Csak egyszer egy évben van szerb piknik, akkor együtt vannak ok. Gyönyörűség volt szemlélni a rózsza piros arcokat, a tüzés szemeket, a tömött

első jelenetében frontikus tapsvihart aratott. Niki Lina (René) elemében látszott lenni. Játszott és énekel s mindkettőt a kritikai igények teljes kielégítésével. A második felvonásbeli játékváltozások tapscsok s kihívások aratott. Loesarekné [Donna Olympia] dőlően tánczolta szerepét, melynek trivialisitását mérsékelnie kellett volna. Egyáltalán előnyére volna, ha kevesebb adná rá fejét az ilyenféle alakok természetű bemutatására. Egy hajszalon fűg mindig, hogy frivólitása a trágárságig menjen. Ettől őrizkednie kell. Gálósi (Gaston) szép férfias alak volt s jobban énekel, mint eddig. Tiszainé [Petra] hangrogannan teljes koloratúráját csillogtatta, de nem akart mosolyogni, hanem mindig mereven szemlélte a közönséget. Pedig a dal úgy zlik a közönséget, ha egy kis mosolygással, egy kis kaczerkódással van fűszerezve. A diákok fess s helyre alakok voltak s a karok feladatuknak megfelelőek. A „Donna Juanita” eddig a legsikerültebb előadás volt.

F. hó 8-án Margitay Dezső 50 aranyat nyert pályán az „Ezres bankó” kerület színe először Zomborban. Margitay darabját a népszínházi kikk s csoportdírekező nem tartotta előadásra méltónak. Pedig a sok silányosság között, a mi ott színe körül elkellet volna ez is, habár meg kell vallanunk, nem sok jutnunk néha fölfigyezni. A jelenetek egytől egyike köve kezelenek s a cselekmény kitéjezős háttérzetben s bizonytalan körvonalok között mozog. Egy két igen sikerült jelenete, egyiket jó alakja s dalai fölzenen fogják tartani sokkal tovább, mint a népszínház számos hirdetésge. Taty Jugi [Hegodius Kámi] szerepében csak most mutatta meg, hogy ő voltaképen egy kedves, friss eleven, túrga színpadi alak, a ki igen fűllemés hangrogannal rendezkezik s a magyar népdalokat jól énekel. E mellett játsznai is tud, ami ennekiszórt értéket képvisel.

Kaczer Nina [Ljva] szende kis leánykat mutatott be. Ő már megjelenésével hat Van lenyeben valami, a mi titkos jóköszenet elrejtett nánta. Szini kepeségeinek jelet nem igen adhatta, olyan esekelyke volt az összes szerepe. Fenyéri (Kelemen) az elbizakodott falusi gazdát tőle megszokott játéki humorral alakította. Tiszai [Jouli] józsi zsidogányeket adott. A többi szerepeket is megállította helyüket.

F. hó 10-én, kedden „Az új házi úr” francia bohózat adatot. A francia bohózatokban van valami kerekdedség, összevagyogás, a mi minden képtelenséget kiegyenget

ilyen „az új házi úr” is. Tele van képtelenségekkel s mégsem egészen boló, mert kéri belőle az író komoly intenciója is, — nevétségessé tenni az új házi úr gyengéit, s lakóinak bogarait. A közönség könyvesordulóság kikaczergta magát. Fenyéri (Blondeau) a legkésőbbesettebb házi úr volt, a kinek csak valaha lakóival gyúlt meg a baja. Kaczer Nina (Blondeau) a fiatal volt e szerephez, de kedvessége s most először észlelt humorra belelelt az őszhangba, mely az egész előadást jellemze. Rózsa Rózika [Anna] frissen szókőre-eselt s szerepére annyira belelelt magát, a mennyire csak egy bohózat alapon tette. Gálósi (Dutleau) jól ügyelendekett, Tiszai [Bouperée] egészséges humorának egészen özőnővel árszította el a közönség nevetési idegeit. Csabi (Barameda) dörge delmes ezredes volt s a komikai situatót tőle telhetőleg előmozdította. Perlaki Gizella (St. Amaranth) még csak Brankovits Györgyben lépett föl betegsége után, de elég erőteljett ki a tombolásban. A többi szerepét is megállította helyét. Az est élvezetes volt.

H i r e k .

Beszede. F. hó 14-én a helyb. „Vadászkür” nagytéremben a zombori szerb dalára „Beszedé”-t rendez, melyre a belépti jegyek 1 frjtával már is válthatók. A koncert változatos programjának díszsere válik dr. Pacsu János zongoraművész játéka is, melyet minden bizonyan a közönség fog meghallgatni. Hisszük, hogy a „Beszedé” a most rendezett mulatságok közt első rangú helyet biztosít magának siker dolgában.

Kis-Hegyesen f. évi január 24-én a leigett és újonan felépítendő iskola javára a fiatalok által igen fényesen sikerült táncmulatság tartatott. — A siker egyrészt és első sorban az igen szép számban megjelent hölgyek, más részt a környék és különösen Budapestről naryszámban megjelent fiataloknak tudható be: — kik tényleges versenyt folytattak a táncban a mamák általános örömet kelő megelőzött mósolya közepett, mindinkább kivirradt. A szépnem közül a jóhangulat varázsát bírták: Bene Vilma és Rozika, Balasy Ilona, Kalozsári Etelka és Mariska, Gaál Margit Kacsársól, Ficsa Ilka Szeghegyről, Kis Etelka, Körsi kényi Ilka és Mariska Molnár Hermina,

Zsótér Aranka stb. Felülfizettek a jótékony célra: Rác György ámbár bokros teendő miatt az indulás utolsó óráján volt kényserlelve lemondani a megjelenésről de ez alkalommal is tanúbizonyágát adta a közügyek iránti nemességének, volt s íves küldené 5 frjt., Blálek Antal Budapestről 5 frjt., Ifj. Lelbach János 4 frjt., Fausz János 1 frjt., Hír Károly 1 frjt., Fratrissvits János 1 frjt. Budai Gerő 4 frjt. Fogadják a nemeslelkű adakozók a rendezőség szívélyes köszönetét.

Szabdkárol távirják nekünk 10-éről Városunk ma szép és magasztos ünnepélyt ült. A szövi iparisokla ünnepélyes megnyitattot Budapestről Jankovich főispán vezetése mellett gróf Zichy Jenő és Rejtő Sándor miniszteri felügyelő érkezték ez alkalomra körünkbe. A megnyitás fényesen sikerült. Dálben 50 teretűk díszelődött volt a „Pest” szálló dísztermében.

Kis-Hegyesen f. hó 1-én a „Polgári olvasó egyeslet” saját könyvtára javára, saját helyiségében (Farkas) féle vendéglő nem várt nagyszámú közönség részvéte mellett a legfényesebben sikerült polgár bál tartott. — A jó kedvet a nagyszámban megjelenteknek szűknek mutatózó helyiség nem akadályozta és úgy a helybeli mint a vidékről igen szép számban megjelent tánczosok különösen utóbbiak tanúbizonyágát adták annak, hogy nemcsak víkszót padlón, de kölesen is szépen lehet lejteni nem annyira a kőrtáncokat első a jogászestárdát — teteibe. — Az elő négyest 20 pár tánczolta. — A könyvtár javára 30 frjt. meghaladó összeg lélesen eltörölthet-n emléke a jó sikerült estélynek. —

Körülbelül 2 hét elő a kucursi evanz tempomban egy persely fölörletét és kibőrlatott. A gravó egy kucursi ácsnak 16 éves fiara esett, ki vasárnap a koresmóban felülnőn költekezett míg letartóztatott. A kiballgatásnál mindent bevallott, a kikuta tásnál 2 frjt. találtak nála krajczárokban. A tolvaj átadatott a büntető törvénykönyvnek.

Bács-Bodrogh megye 1884-ik évi gazdasági állapotáról a megye közgazdasági előadója részletes jelentést tesz közzé, mely szerint e megyében a hazatérlet két év alatt mintegy 50,000 holdat szaporított: az összes termés ellenben több mint másfél millió métereműszával kevesebbet. A helybeli levelezésre a megye alispánja az országos kulturmérnökséggel a legkiterjedtebb munkálkatokat fogantatosítja. A kenderterme-

lés jelentékenyen gyarapodik, a mit az állattenyésztésről nem lehet mondani, mert a gazdasági állatok közül a szarvasmarhák száma az utóbbi három év alatt felülnőn apadt, átlag kevesebb a sertés is, s egészen apadt a juhok száma. A ló csak helyben volt. A legelő felosztása, különösen gabonszemes visszahatást gyakoroltak az állattenyésztésre. A takarmánytermelés gyenge lábon áll, s ezelszerű vesélforgó alkalmazása vagy helyes berendezése hiányában nem létezik okszéri átmélet az állattenyésztés általános és sikeres fejlesztésére, deezára annak, hogy az állam évenkénti alkalmat nyújt a községeknek és gazdaságok ocsó módon jó tenyészállatokat beszerezni, hanem e kedvező alkalmat nem használják fel megkívántóan, mert még mindig van elég község, mely jó tenyészbikát nem szerzett be és van sok olyan, mely a tenyészterse szánt állatot „helyben vagy vásárolkon” szerzi be, s némelyütt csak egy, legfeljebb két tenyészállatot tart a község. Így megtörténhetik az, — a mint hogy a mult évben meg is történt egy községben, mely az államtól vásárolta a bikát, — hogy rövid idő alatt tulhasználás következtében tenyészképtelenség áll be. Az állam a jutányos ár és hosszabb tartamu részletfizetés mellett oly kedvező alkalmat nyújt a beszerzésnek, hogy ezt minden községnek a szükségletnek megfelelő számban kellene felhasználnia.

A Zombor városi ipar- és alsófokú kereskedelmi iskolának tan- és órarendje 1885-ik évben. A z elők észítő 1-8 ó s z t a l y a b a n : tanóra hétfő és csütörtök esti 5—7 óráig olvasás, írás és számtan, előadó Kukics Béla népiskolai tanító, a Mathesz-féle házban. Tanóra vasárnap reggel 9—12 óráig : rajz, előadó Jung Ignác népiskolai tanító, a Mathesz-féle házban. A z elők észítő 2-ik o s z t á l y a b a n : tanóra kedd és péntek esti 5—7 óráig olvasás, írás és számtan, előadó Jauch Ferenc népiskolai tanító, a Lathesz-féle házban. Tanóra vasárnap délután 1¼—4¼ óráig : rajz, előadó Jung Ignác népiskolai tanító, a Mathesz-féle házban. A z iparisokla 1-8 ó s z t á l y a b a n : tanóra kedd és péntek esti 5—7 óráig olvasás, írás, számtan előadó Zsulyevics Ernő gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. A z iparisokla 2-ik o s z t á l y a b a n : tanóra kedd és péntek esti 5—7 óráig olvasás, írás, számtan, előadó Zsuffa Vincze gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. A z iparisokla 3-ik o s z t á l y a b a n : tanóra kedd és péntek esti 5—7 óráig olvasás, írás, számtan, előadó Városi Tivadar gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. A z iparisokla mind a három osztályából csoportosítva : tanóra vasárnap reggel 9—12 óráig szabadkészi és mértani rajz, előadó Bäuml Ede gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. Tanóra vasárnap reggel 9—12 óráig : szabadkészi és mértani rajz, előadó Kovacsics Jenő gimnáziumi rajztanár, a Csarsch-féle házban. A z alsófokú kereskedelmi iskola első o s z t á l y a b a n : tanóra szombat délután 1¼—3¼ óráig olvasmányok és ezek magyarazata, 2 óra, előadó Mallesvits Miklos gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. Tanóra szerda délután 1¼—3¼ óráig : foglalmi zás és levelezés, 2 óra, előadó Bergman Ágoston gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. Tanóra vasárnap délután 1¼—4¼ óráig : számtan 2 órán át, és kereskedelmi könyvtel 1 órán át, előadó Bäuml Ede gimnáziumi tanár, a Csarsch-féle házban. — Jegyzet. Az elő észítő 1-től fogva a tanórák esti 6 óratól 8 óráig terjedő időre fognak áthelyeztetni. Kelt Zomborban, az iparisokla bizottságok 1885. évi január 25-én tartott üléséből. Mihályi János, mint az iparisokla bizottság elnöke.

A bajai kereskedők és közlekedési hivatalnokok f. hó 16-án a „Bárány” szálloda nagytérében zártkörű táncestélyt rendeznek. A rendezőség a megkívántóan arra

színtén megért 1000 frjt. s ezt az ezer frjt. szívesen fölajánlja bármely jótékony célra.

Ódalom a tánczetemben a legszebb asszony föltette magában, hogy nem fog tánczolni. Ódalom a legszebb lányka mellé s csak nézte... nézte, hogy kapkodják el mellőle azt s repülnek vele végig a teremben. Ó mindazon által osztogatta a kosarakat. M. is kaptnok tőle egyet, de kárpótlótk magunkat azzal, hogy tánczoltunk a mellette ülő nével.

Lásuk csak a hölgyek névjegyzékét, melyet találonara állított össze egy nem tánczóul írt ember. Jerassovits Jánosné s a kedves háziasszony, körülötte Bikár Alexandra, Konyovits Milicza, Brkits Lujza k. a.-nyok. A párolgó kávét Karakassivitsné szolgáltatta ki, a théát Bikár Jusztina s Kovacsics Milicza k. a.-nyok, a szivartósdémél láttuk dr. Drakulits Pálnét s dr. Krónits Istvánét. Edességüket árusítottak el dr. Pavlovits Simonné s Bikár Márta k. a.-ony. Tánczterem rendezőnői Vukicsovits Katinka és Konyovits Jovanka k. a. A pénztárnál közreműködtek: Borgyosikné, Gruitsné és Bikárné. Mindezek fölibe minden étel és ital kiszolgálására készségesen szolgálták: Bikár Helén, Vuits Zsófia és Anna, Rigycsik nővérek, Milevics Leptoszva, Brkits Anna, Plavits Milyeva, Vujkovits Zorka, Czvetkovits

Katicza és Helén, Jovanovits Helén, Milánovits nővérek (Páncsováról) Bikár Zsófia, Vukadinovits nővérek, Borgyosik Zorka, Csupits Zorka [Sztaniszló]. A hölgykoszorút pedig a következőkkel egészítettük ki: Birvalszkine Vuicsné, Csakicsné [Karlovczról] Mihailovitsné (Pencsováról) Rigycsikné (Makról) Mihályi Bella, Keck Emma, Milassevits Margit, Spitzer Klára, Halmné, Zsuffa Vinczéné, Lovich Aranka s még számosan, kiket tudósítónk rövid látásánál fogva föl nem jegyzett.

Pompávan sikerült tehát a pik-nk. Semmi kívánni való nem maradt fón. A táncz elhűződött kiválóos kivi radtá.

De mi volt mindez a második estéhez képest.

Mert a pik-nikek rendszerint két napig szoktak tartani, s a második est a legsikerültebb.

Akkor patriarchalis fesztelenséggel veszi kezdetet a romok elpusztítása.

Erről a második estéről akartunk írni de ime terünk teljesen kifogyott.

Jövő esztendőre visszájáról fogjuk kezdeni.

a szerb szó valamely lúvós zené... a minitől, ha 90-91 etek st.

Nagy zavartban voltunk, na közülök egyet halálrafogónek keze kiválszozunk.

Az asszúlok körül véselt tereferek hangzóttak föl. Itt egy elcsélt eraszakól toszót nyelt el a zój. Őt egy korai buk veszte el hatását a sürgelőrgas magt. A szemlele nem tudta, hoi ánapuok meg? Vegre eltolgott oda, a hol éppen legelnekbenben csorgotek az osszűrtől poharak s magyartok élítettek a szerb barátságot s vizont. Milassevits Jenos batyának volt a szó. Csah! Csah! Csah! Csah! legyek! S eszekyagan sikerült egy bobeszédű urat halgatásra bírni. Milassevits János batyánk elmondta, hogy sok even át rizedt hü barátság köti őt a szerbekhez. Egyik másik jó barátját az idők vi zionlagaags elszakasztá tőle, de ezen az etimnapon, mely velük összehozta, nemcsak szavakban akar értelmezni közejezt adni, de tetteken is, azert egy nemzetiségi különbség nekki felalulandó felenez-ház megalapítá sára o. e. 1900 frjt. hajlandó ajándékozni. Csah! Csah! Csah! eljen és zsvio” kísérté Csah! Csah! Csah! — fájdalom, na már sem o. sen. azok nem fognak emlékezni.

Felajított legyünk igazságosak! Milassevits Jenosban nem is említett ilysmit. De élítette a magyar-szerb-barátságot, a mi

kéri a közönséget, hogy minél többen jelenjenek meg.

Bokludett. „A m. kir. technologiai ipartudományi közleményei” II. évfolyamának 3-ik száma igen változatos tartalommal. Ajánljuk e folyóiratot az érdekeltek figyelmébe.

Az Uj-Verbászi takarékpénztár XIV. 1884. évi zárméregből fölémlítjük a következőket: Részvény-tőke 24000 frt, tartalék-alap 20400 frt, tiszta nyeresemény 11766 frt 41 kr. Osztalék 300 részvény 17 frt 5100 frt.

Az Uj-Verbászi takarékpénztár f. évi febr. 26-án d. e. fél 10 órakor tartja XIV. évi rendes közgyűlést az ottani olvasókörrel. Targysorozat: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. A felügyelő bizottság jelentése és a főmentvény megadása. 3. A mérleg előterjesztése, az osztalék megállapítása és a táblét mikénti felhasználása. 4. Igazgató igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok választása. 5. Netán indítványok.

Tiszába ugrott. Cziczovszky András gyms. II. o. zenai tanuló e hó 3-án reggel 8-9 óra között a Tiszába ugrott. A szerencsétlenség csak holt testet sikerült megtalálni. Öngyilkosságának okait illetőleg az volt, hogy atyja nem akarta iskolába járni.

Három krajczarral napoként a test alapos tisztítást eszközöltek s ezzel egy sor legbetegség eljött vehejük melyek a táplálás és emésztési szervekben (dugulás, gyomor, máj-epekajok hámróghidralnázal) elzáródás, veresítés, étvágytalanság stb. által előidéztettek. Ma a Brandt R. gyógyszerész sveczi labdacsinak használatát értjük, mint tisztítógyógymódot [skatulyánkat 70 krajczarral kaphatok gyógyszerárakban] vizsgálni kell arra, hogy minden skatulyán vedgyüljön egy veres mezőben főkör leheer kereszt van e Brandt R. kezvonásaval.

A bajai takarékpénztár múlt évi mérlege 29313 frt 03 kr. nyereséggel zárult le. Az eredmény annál szebb, ha tekintetbe vesszük, hogy a részvénytőke csak 42,000 frt tesz ki. A betételek 1.503,719 frt 44 ktra rúgák, míg a pénztári forgalom 9.099,027 frt 62 krt tett ki.

Halálozás. Hauke Antal, Csatajaik község jegyzője es Bacis Bodrogmezői ur. bizottsági tagja, e hó 6-án déli 12 órakor elvén 35-ik évében agyszélhűdes következtében elhalt. Halálát natal özvegy nagyszámú rokona és sok jó barátja gyászolja. Tetemei e hó 7-iken tetettek örök nyugalomra Baján.

Mernocsis István szabadkai gyáros ma délután vezetett előtérhez Szegeden Bokor Ilona kisasszonyt.

Csöd. Dimitrievits István újvidéki lakos ellen, baj. apr. 8. Csođbiztos: Alexich György ítésküri bíró, tömeggondnok: Pressburger Gabór ügyvéd.

A főkotehgyi I. ősegegyező-szövetkezet számadása 1884-ik évi üzletéről. Mérleg. Vagyon: Váltak és előlegekben 17910 frt. Pénztári készlet 387 frt 94 kr. Összesen 18297 frt 94 kr. Teher: A részvény beütése 1882—83—84 15510 frt 40 kr. Külön betét 540 frt. 1881—83. évi osztalék 827 frt 46 kr. Tartalék-tőke (lev. 30 frt.) 173 frt 31 kr. Tiszta nyeresemény 1246 frt 77 kr. Összesen 18297 frt 94 kr.

B-n-palánkai kaszinó folyó évi február 16-án saját termeiben táncszal egybekötött Calico-estélyt rendez. Belépődíj személyenként 1 frt, eszlájdgy 2 frt 50 kr. Kezdeté esti 8 órakor.

Névváltoztatás. Kisköri Koptman Ágoston zombori illetőségű ökeri lakos vezetéknevének „Fejes”-re váltóztatása belügyminiszterileg megengedett.

Szabadkán febr. 4-en szépen sikerült pikniket rendeztet az ottani tisztviselői kar. A mulatság tekintetében fölémlulta az eddigi bálokat. Az első négyest körülbelül 60 pár táncolta.

A kincsem sorsjáték húzása folyó hó 20-án lesz. Ezen sorsjegyek lapunk kiadóhatalában is kaphatók.

Csöd. Theodorovits Constantin ellen a zombori kir. trvszék által csöd nyilatott. Tömeggondnok: Dr. Bruck Armin, helyettese: Perviz Sándor.

A belügyminiszter egy előfordult eset alkalmából, f. évi 4499. sz. a kelt rendelkezésben kimondotta, hogy a szolgabírák, kik a saját járásukbeli községekre, illetőleg

azok előjáróságára és képviselőtestületére hivatalos állásuknál fogva bizonyos befolyást gyakorolnak, s a köztők és a községek közötti bérleti összefogól igen könnyen inkonveniciák fejlődhetnek ki a járásukbeli községek tulajdonát képező ingatlanokat bérbe egyáltalában nem vehetik.

A közzagásági előadó Rácz Vilmos jan. hóban bejelentette a megyéből az államnak 22 drb tenyész bikát eladásra, és 2 drbot vételre kérnek. Az előadó utján eddig bejelentett összesen 44 drb, és vásároltatott az államtól 16 drb.

Baromfi kedvelőknek. Az állatkert számos fajokból álló első rangu tyúkszáta a legjobb hírv külföldi tenyésztőkől szerzett példányokkal lett felfrissítve. Ezek tojásaira megrendelést már elfogad az igazgatóság, és kívánatra bárhova küld árjegyzéket bérmentve.

Irodalom.

Vettük a „Gondúzó” 19. számát, a következő változatos tartalommal: „Az új főispán” regény Tolnai Lajostól, „Dózsa György” a Petőfi-társaság közgyűlésén felolvasott költemény Kiss Józseftől; „A végzet” regény Margitay Dezőtől; „Egy rút leány története” tündérválték Balázs Sándortól [folytatás]; „Székely támad, székely bánja” történelmi regény P. Szathmáry Károlytól; „A gránátköves asszony” Marliitt E. legújabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes; „A végzetes nap” humoreszk Karcafalvitt. Ezeket követi a boríték érdek tartalma. Figyelmeztetjük olvasóinkat Marliitt E. a jelenkor legbiresebb regényírőjének e legújabb és korszakot képező művére; e jeles írónő a magyar olvasóközönségünk is kiválóan kedveli. A minden vasárnap megjelenő „Gondúzó” előzetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Az előzetési pénzek Székely Aladár kiadótulajdonoshoz küldendők Budapestben, VII. dobuteza 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitinő lapra, melyből a kiadó mindenkinék szolgál mutatónyiszámmal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

CSARNOK.

Baka levelek.

Közl: Sirius.

III.

Köszöntetöm mingyájukat jó egísléggel, mer hát én megvagyok a jó lsten kigyémél meg az fel porció menaszitú, meg oszt' a kerek komiz láblitú, akít őt napba faszok batodmagára, mer hát az kapitány úr belá tott az gyomromba és aszonta a felvebb úr Csömörnek, aki nálunk a számló strázsmestőr, hogy infanterista bagó krik sz e ksz la bli, — valcutus; ami annyit tősz magyará ami élkes honyi nyevünkön, hogy hát nekőm nem őlig minden őt napba őt darab lábli, hanem ayanak hatot. —

Nagyon jó embőr ez a ni kapitány urunk, csak akkó haragszik, amikó m e r g e s.

Ippeg ujan jó az felvebbi úr Csömör is mer hát ő is akkó m e r g e s amikó h a r a g s z i k.

Nekőm még nem vétettek, de nem is mernek, mer a mütő ahogy fő k e p ú t az felvebbi úr Csömör, hát azt tanítam mondani, hogy megne repetája, mer azon-tüstént beállók az párma regimentbe nimet bakkancosnak. Azúta szent az békesség. Csak néha komondorosodik velem, amikő nem áll jó háptagot az fejem.

De hát ki tőhet arrú, hogy minden hatodik napba kilóditják az regimente kaszábú az 30 vasat, és akkó másnap szedő-lőg az fejünk az kanténos zsidó ánslogos borátú, akít ú vizbü meg ispiritusz bú esnyál.

A mütő is ahogy benyetem jed úr kálvia, hát úgy forútt velem az velég, mind a Pörge Pistáék malma amikó a vak szürke rángata jaz kerokit, és amind be-akarakó srítónyái az cűszobába, hát véleltent benyitok az pinczébe, ahol úgy eléptt a síttség, hogy csak akkó kezdett megvilá-gosonyi életöm, amikó mán zsupsz — be-lófrítutam a nagy kádba, a kiben a felvebbi asszonyság az eső vizet tartogatya.

Nyagik viz vótom. No iszen ujan káronkottam rajta, hogy mingyá kiszáradt az hordó az melegitű.

Jó hogy nem hallotta a szent Pétőr, aki silbakon áll az menyország magaczinjáná, mer hát még be su eresztene a paradicsony kertbe, ha ecőcő mán kiszógátam ezt a rongyos velagot.

Ha edes szülēm meghallotta vóna azt a czifra imátságot, hát mingyán emaratt vóna a hideglelés, aki peig mán hat hónapja izgagáskodik edes szülēm draga testyeben. De e is repetálom, hogy máskó, ha szükség löz rá, hogy hát e nem felejecem, meg hogy hát ne fődiksgogyon mán az nyavalgós hideg betegsíg edes szülēm.

Aszontam hát, hogy: „százézer fekete lucijer tüzes sópránylél faszon át annak az korpán hízott sovab köröszé apjanak az czafrangos lehéer bugyogóján amikő még ecőcő magyar embőr kárára bor helyött vizet tart az pinczéjébe!”

Rangos kis imátság. Alig ahogy e rebőszgettem ezeket az imátságokat, hát mán ott termött mellettem az napos káplár úr Nyúzó aki mögkapott az fülejünne és úgy húzott kifelét az kádbú, mer meg tán mög is artott vóna az a hideg mulatásom nem annyira kívürr, mind inkább bévírr, mer mán annyira ittam, hogy hát az őromon meg az fülejünne is úgy spricútt ki mind az vizpuska amikó jaz tüzötő urak tróbat' jaccanak vele.

Mikó fölertünk, aszongya hozzám egész barátságval az káplár úr napos, hogy hát ebadta gyzisnő bundása, — úgy odalegyintőm kendet ehő a grádieshő, hogy még az szent háromságot is szíva ny b e n d a n a k n i z i k e n d a z f i r m a m e n t u m o n.

Es azután egy nagyot bökött rajtam, hogy a-zongya mars a kőterba alunnja; mer hát ojan az katona élet, — ha szük a strózsák, annak helet az kőterba, ha szük az kőter, evizik az embőrt a stókhazba, de azér e búttójon kend edes szülēm, mer az katona dolog, oszténg meg nem is esik meg mindennap, hanem csak akkó, amikó kijár az 30 vas, ammeg minden hatodik nappiban van csak ecőc.

De mos mán tán be is fejezem az levelemet és meztilláb kúdom az poszkizliba, mer hát tennap az utóó 5 vason e szál rongyos verginiát vöttem az trafikus Náczián, amikó kiműntem spa c e r ő n y i az placra, ahol a feher népsig csak úgy szereti jaz bakkancost, ha füstöl a száju, mind az kántorék kőménye, ha benne log az a sunka, akít nekőm koppan az szómóm tisztóttetöm az kántorékát, meg az kántor Bóskét.

Igaz a', — aszongyák, hogy mán edes szülēmékőh is ejutott annak a híro, hogy valamí szóményvesztő ur elsinkáfáza jaz a poszkizsilit, aki nem ujan poszkizsili, ahoai az billogtalan leveleket dobják, hanem ujan vasláda, mind az regimente kaszszája, akibe az ob-ster ur tartogatya azokat a piczulákat akibü fesh az harnime vas.

De jó is van, hogy így eltérfergeit jaz a láda, mer hát így nem mezyűnk az burkusnak nekí mer nincs piz az dulla lőnungra, hanem maj csak ú gyün nekünk; itt még oszténg úgy valóba legyintyűk mind ed's apám a „hajszásat” ha kijár az bírzedábú.

Hanem mos mán sítit van, azér még azt kőppntem ide erre jáé fehéer papiasra, hogy ippeg nem ártana e pár vasat küdenyi additig is, mig egyűn az Krisztus az meg-

váltás nappján, aki ippeg vasárnapra esik, additig peig nem ad kontúra az Náci, aki aszongya hogy f u s s vagy fízess; bagót még mán nem löhet tanuányi ebbe jaz licspocs időbe, mer a czibil népsig maga is epitig s z u s z á k ú j a magaba az füstöt, mig nem a cigató spicziije is tüzet fog a bagótú.

A Verka szeretőm meg mos facir, mer hát kicsoppent a szóglatbú, így hát tulle se foslik.

Isten kigyémetökvel meg az jó lélek és maradó szerelmötök fűjűk és szerető magzattuk additig meg az verginiára való ködis piz megérkezik, ha ugan azt a poszkizsilit is e nem konfiskáciák, azok a szó e fenyvesztó komendáns urak.

Virág Mihály k. k. titulár infanterist.

Felolvas szerkesztő es kiadó-laptulajdonos:

MOLNARGYULA.

Számos és tartós győgyeredmény. **Tüdőbajnál, sápkór- és verszegénységnél.**

suberculou-usnal (tűdővész) az első stadiumban, makacs és idült tüdőhuruttal, minden nem köhögésnél, ziháló köhögésnél, rekedtségél, rövid lezégésnél, elnyalásodással (továbbá súlynel, rhachitis-gyengegél és felalbadással, mely a Herbabny Gyula győgy-szeres által Bécsein előállított

alphosphorsavas nész-vaszörpével elteretett, bebizonyította, hogy ezen készítmény mint első rendű győgyeszer ajánlható a törösorolt betegségek ellen. Orvosiilag megállapított hatások: Jó étvágy, csöndes átom, a vér es csökkentődés emelkedése, a köhögés csillapítása, a nyalka feloldása, a köhögési inger, az öjjelezáadás, a kimerültség emulása, általános testi erősiősés, győgyulás a tuberculousofokozatos elhíltéses állat. **Élismérő irat.**

HERBABNY GYULA győgyeszerész urnak Minthogy néhány év előtt az ön alphosphorsavas nész-vaszörpével nehéz tüdőbetegséget, tüdőgümó-

gumó- és kőosz-köteve vég-szegénység, étvágytalanság, láz, gyengeség, álmatlansággal, tartózádszással, stb. tökéletesen kigyógyítottam s ma isteneknek hala egészséges vagyok, a miért is hálából ön iránt s az emberiség iránti szeretetből, minden tüdőbetegnek ezen fölémlulhatlan szert ajánlom, tehát kérem ismét nekem egy barátom számára, ismét 6 üveggel, minévt mellettküldeni.

Róth Alám.

Már évek óta szenvedek heves tüdőbajban állapotom rosszabba fordult s az ő közeli kímálásnak nézhettem elebe, mit a az ön beces nész-vaszörpét használatba vettem. Már az első üveg használatá után enyhültem érkek s több üvegek használatá után egészen egészségesé lettem. Legnagyobb köszönettel vagyok

REICHL FERENCZ.

Altstadt (bei Mähr-Trubau) 1884. jan. 5. én Főlkerm postautánvéttel számomra ön alphosphorsavas nész-vaszörpét 3 üveggel küldeni, merán náiam mint kitinő szerkért sápkór ellen bizonyult.

Roggendorf Post Egeyburg 1884. aug. 29-én Braumies Anna.

Egy üveg ára 1 frt 25 kr., postán csomagolásért 2 krral több.

Központi szállítási raktár a vidék számára. **Bécsein. Apoth. „zu Barmherzigkeit” Herbabny Gyula, Neubau, Kaiserstrasse 90** Első raktár Magyarországon számarla Bpsten **Török Jozsef** gyogy-szerésznel király-utca 12

Továbbá raktárak a következő uraknál. Eszék I. C. Dienes. Pécsétt Kovács M. N. Beeskerek Menzer E. Lugos Vértés L. Pétervárad Deodato. Szeged Kovács, Barcsay C. Temesvári Tarcazy B. Zalner O. Steiner F. WersetzMüller O. 10 02

Előnyös alkalmazást nyerne

kereskedők, ügyvédok, hivatalnokok, magánok stb., kik oszt nagyok állam- és dijszorgalmat havonkénti lefizetések mellett eladásával az 1883-ik évi XXXI törvényezik értelmében, foglalkozni ohajtanak, némi tevékenység mellett havonként 100 egész 300 frtnyi jövedelemre számíthatni.

Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők: A

Fővárosi Váltóüzlet Társasághoz BUDAPESTEN.

